

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/46/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010259
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3120010259.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Mariána Dunčka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 29. apríla 2020 prejednal sťažnosť odsúdeného

O. K.,

nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom A., J. č. XXXX/X, t. č. vo výkone trestu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6Pp/48/2020 zo dňa 10.03.2020 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného zamietá, pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 13T/90/2018 zo dňa 06.09.2018 bol O. K. odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov, pre výkon ktorého trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 1T/99/2017 zo dňa 28.02.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 2To/41/2018 zo dňa 26.09.2018 bol O. K. odsúdený pre viacnásobný prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, pre výkon ktorého trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj k spoločnému trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, pre výkon ktorého trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 13T/13/2017 zo dňa 13.03.2017 bol O. K. odsúdený pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov, výkon ktorému bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov.

Uznesením Okresného súdu Okresného súdu Martin sp. zn. 13T/13/2017 zo dňa 15.01.2019 bolo vyslovené jeho neosvedčenie sa v tejto skúšobnej dobe a bol mu nariadený výkon trestu odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Uznesením súdu prvého stupňa bol podľa § 415 ods. 1 Tr. por. a § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. zamietnutý návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odsúdený sťažnosť, ktorú zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd nadriadený súdu prvého stupňa, primárne zistiac, že podaná sťažnosť je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou a v zákonom stanovenej lehote na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo, a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd v prvom rade konštatuje, že súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa k priebehu svojho výkonu trestu odňatia slobody, ako aj k dôvodom, pre ktoré navrhoval svoje podmienené prepustenie.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa ďalej vyplýva, že tento sa dôsledne zaoberal zákonnými podmienkami pre podmienené prepustenie podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Možno len prisvedčiť jeho názoru spočívajúcemu v tom, že odsúdený spĺňa formálnu podmienku z pohľadu výkonu potrebných výmer všetkých uložených trestov odňatia slobody. Nemožno súhlasiť však s ďalším záverom súdu prvého stupňa, že u odsúdeného bola splnená aj prvá materiálna podmienka v podobe polepšenia sa.

Krajský súd považuje v prvom rade za potrebné zdôrazniť, že o výmere trestu, teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného, rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane ale zákonodarca ustanovil možnosť predčasného podmieneného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatelov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i kratším výkonom tohto trestu, než ho uložil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení a pri navádzujúcom plnení povinností odsúdeného a jeho správaním preukazujúcim polepšenie dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúcnosti už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca neurčil povinnosť súdu podmienené prepustiť každého odsúdeného („Súd môže odsúdeného podmienené prepustiť...“ - § 66 ods. 1 Tr. zák.), ale ponecháva na úvahu súdu na základe dôkazov posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby vykonal celý uložený trest odňatia slobody.

V hodnotení ústavu na výkon trestu odňatia slobody sa uvádza, že odsúdený bol dvakrát disciplinárne potrestaný počas výkonu väzby v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Žilina, kde sa nachádzal od 18.08.2017 do 06.02.2018. Potrestaný bol za to, že sa nedovoleným spôsobom kontaktoval s inými obvinenými, a spal na lôžku po budičku. Dňa 24.03.2018 bol z výkonu trestu odňatia slobody prepustený na slobodu, avšak dňa 06.07.2018 bol dodaný do výkonu väzby v ďalšej jeho trestnej veci a od 06.09.2018 začal vykonávať trest odňatia slobody. Za obdobie od 06.07.2018 si odsúdený vytvoril „podmienky“ len na udelenie jednej disciplinárnej odmeny za plnenie programu zaobchádzania počas výkonu ochranného liečenia. Hodnotenie ústavu na výkon trestu u neho za toto obdobie konštatuje, že má rezervy v dodržiavaní interných noriem z dôvodu nedodržiavania poriadku v osobných veciach. Má tiež rezervy počas pracovného zaradenia, pretože jeho pracovné výsledky sú nestabilné.

Takéto skôr negatívne hodnotenie z výkonu trestu odňatia slobody nemôže byť prejavom polepšenia. Pritom platí, že ak súd nezistí „polepšenie sa“ odsúdeného, nemôže ani dospieť k záveru, že by po podmienenom prepustení viedol riadny život.

V prípade druhej materiálnej podmienky v zhode s názorom súdu prvého stupňa aj krajský súd zastáva názor, že hodnotenie osoby odsúdeného z pohľadu možností jeho nápravy a ustáleného rizika jeho sociálneho zlyhania (recidívy) neumožňuje dospieť k rozumnému záveru, že na slobode nebude páchať trestnú činnosť.

Náprava odsúdeného O. K. je podstatne sťažená, čo nepochybne vyplýva z doterajšieho počtu jeho odsúdení (bol sedemkrát súdne trestaný) najmä pre tú istú majetkovú trestnú činnosť - prečin krádeže.

Dopustil sa však v minulosti aj násilnej a drogovej trestnej činnosti. Odsúdený trestnú činnosť páchal aj v skúšobných dobách podmienených odsúdení, ako aj krátko po tom, čo vykonal iný nepodmienečný trest odňatia slobody. Je možné preto konštatovať, že skôr uložený trest odňatia slobody, ktorý si vykonal, prípadne hrozba výkonu ďalších trestov odňatia slobody, ktorých výkon mu bol podmienne odložený, ho neodradili od ďalšieho páchania trestnej činnosti. Predchádzajúci spôsob života odsúdeného nedáva ani pre krajský súd dostatočnú záruku, že jeho protiprávne konanie sa už nebude opakovať.

Účelom trestu je aj ochrana spoločnosti pred páchatelom trestnej činnosti, a trest má odrádzať aj ostatných členov spoločnosti od páchania trestných činov. Je tak nielen v záujme dovŕšenia nápravy odsúdeného, ale aj splnenia účelu uložených trestov odňatia slobody, aby si uložené tresty odňatia slobody ďalej riadne vykonával. Ani ústav na výkon trestu jeho podmienne prepustenie neodporučil. Riziko sociálneho zlyhania odsúdeného zhodnotil aj ústav na výkon trestu ako vysoké.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.